

مبحث: اجرت قاضی

اجرت قضای قاضی باید از بیت المال تأمین شود. ازاین رو نمی تواند از طرفین دعوا اجرتی بگیرد ؛ چه اجرت بر اصل قضا باشد و چه بر مقدمات و مؤخرات قضا. (مکاسب محرمة، ج ۱۹۸، ص ۷۰ و ج ۲۰۲، ص ۳)

فرق بین رشوه و اجرت

اجرت حقی است که مستأجر باید به عامل و اجیر، در قبال کاری که برایش انجام می دهد، بپردازد ؛ مثلاً در مورد قضاوت، قاضی به طرفین دعوا بگوید: من برای قضاوت پول می گیرم. و هر دو قبول می کنند که هزینه قضاوت را بین خودشان تقسیم کنند، یا یکی از آنها که داعی قوی تری دارد، پول را می دهد، یا فرد ثالثی برای رفع اختلاف بین اینها، آن پول را به قاضی می دهد ؛ این اجرت است. یعنی قرار دادن پول در مقابل قضاوت به حق. اما اگر قاضی اجرتش را از دستگاه قضایی یا بیت المال می گیرد و راشی نگران باشد که قاضی حکم به ناحق بدهد، به همین دلیل پولی به او بدهد و از او بخواهد که به حق حکم کند، در اینجا این پول در مقابل آن عملی نیست که او انجام می دهد، بلکه چیزی اضافه بر آن است. در واقع او می خواهد کیفیت آن حکم را با این پول تأمین کند، نه اصل حکم را ؛ یا می خواهد جلوی به دام رشوه افتادن قاضی یا غرض ورزی در امر قضا را بگیرد. پس رشوه با اجرت فرق می کند ؛ هرچند در هر دو به قاضی پول داده می شود و هر دو هم طالب حکم به حق اند ؛ چراکه پولی که قاضی در اجرت می گیرد، امری معمول و متعارف است. ولی در مورد رشوه، از آنجا که قاضی از بیت المال ارتزاق می کند، مأموریت دارد که این قضاوت را انجام دهد و قضا وظیفه اوست. در حالی که راشی رشوه می دهد تا مطمئن شود که حکم به حق صادر شود. (مکاسب محرمة، ج ۱۹۸، ص ۳)